

การประยุกต์ใช้ระบบการผลิตแบบโตโยต้า กรณีศึกษา โรงงานผลิตถังน้ำมันรถยนต์

An Application of Toyota Production System : A case study of Automotive Fuel Tank Manufacturer

ปฐมพงษ์ หอมศรี¹ อัมพิกา ไกรฤทธิ² และปรณัฐ วิศวกรรม³

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักที่จะนำแนวคิดของการประยุกต์ใช้ระบบการผลิตแบบ โตโยต้าเข้าไปปรับปรุงกระบวนการผลิตถังน้ำมันรถยนต์โดยมุ่งกำจัดความสูญเปล่าที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดเวลาในการส่งมอบชิ้นส่วนให้กับลูกค้าลดพื้นที่และวัสดุคงคลังในกระบวนการผลิต เครื่องมือของระบบการผลิตแบบโตโยต้า ได้แก่ งานมาตรฐาน (Standard Work) การวิเคราะห์กระบวนการทำงาน จัดสมดุลสายการผลิตให้น้อยกว่า Takt time เพื่อกำจัดสาเหตุแห่งความสูญเปล่า ระบบคัมบังถูกนำมาใช้ในการสั่งผลิตแบบทันเวลา นอกจากนี้ยังปรับปรุงพื้นที่การทำงานให้สามารถควบคุมด้วยสายตา ผลของการดำเนินการวิจัยสามารถลดรอบเวลาการผลิต (Cycle time) จำนวนถังน้ำมันต่อชั่วโมงของกระบวนการประกอบเพิ่มขึ้น 18.31%, จำนวนพนักงานลดลง 11.11%, สินค้าสำเร็จรูปในคลังสินค้าลดลง 17.68%, ปริมาณชิ้นส่วนของงานระหว่างทำและขนาดล็อต (Lot size) ในกระบวนการผลิตลดลง 14.48%, พื้นที่การจัดเก็บชิ้นส่วนประกอบและสินค้าสำเร็จรูปลดลง 328.81 ตารางเมตร หรือ 34% อีกทั้งเวลานำของกระบวนการผลิตลดลง 86.17% รวมแล้วสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายของโรงงานตัวอย่างเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 36,008,727.82 บาทต่อปี

คำสำคัญ : ระบบการผลิตแบบโตโยต้า, แทคไทม์, ยามาซุมิ ชาร์ท

Abstract

The main objective of this research is to apply the concept of Toyota Production Systems to improve the automotive fuel tank process in order to eliminating wastes in the manufacturing process and increasing production efficiency, reducing delivery lead time to customer and reducing work space and work-in-process. Many Techniques include standard work, process analysis and production line balancing was implemented to reduce current cycle time to be less than Takt time and to eliminate wastes. The Kanban System was also used to produce parts on time. In addition, improving working area was made to be visually controllable. The results show that increasing the number of tanks assembly process per hour by up to 18.31%, reducing number of operators by 11.11%, reducing the finished goods inventory by 17.68%, reducing the quantity of work-in-process and lot size by 14.48%. Components and finished goods storage space is reduced by up to 328.81 square meters or 34% and production lead time could be reduced by 86.17% with overall cost saving of factory amounting to approximately 36,008,727.82 Baht per year.

Keywords : Toyota Production System, Takt time, Yamazumi Chart

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการวิศวกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ศรีราชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา

² ศาสตราจารย์กิตติมศักดิ์ ประจำสาขาวิชาการจัดการวิศวกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ศรีราชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา

³ รองศาสตราจารย์ ดร. ประจำภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

1. บทนำ

ระบบการผลิตแบบโตโยต้า [1] เป็นระบบที่ได้รับการพัฒนาและส่งเสริมโดยบริษัทโตโยต้า มอเตอร์ ในประเทศญี่ปุ่น ขณะนั้นมีการขึ้นราคาน้ำมันของตลาดโลก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2516 จุดประสงค์หลักของระบบการผลิตแบบโตโยต้า คือ การลดต้นทุน ซึ่งส่งผลให้อัตรากำไรหมุนเวียนของทุน (ยอดขาย/ทรัพย์สินทั้งหมด) สูงขึ้น และยังเพิ่มผลผลิต (Productivity) โดยรวมของบริษัท

ระบบการผลิตแบบโตโยต้า เป็นวิธีการผลิตสินค้าที่มีเหตุและผลระบบหนึ่ง ทั้งนี้เพราะเป็นระบบที่มุ่งจัดองค์ประกอบที่ไม่จำเป็นในการผลิตออกไปอย่างสิ้นเชิง โดยมีเป้าหมายหลักที่จะลดต้นทุนการผลิต ความคิดพื้นฐานของระบบ คือผลิตสินค้าเฉพาะสินค้าหรือชิ้นส่วนที่ต้องการ (Right Item) ตามปริมาณที่ต้องการ (Right Amount) และภายในเวลาที่ต้องการ (Right time) อิชิโตะ (Eiji Toyoda) ไทอิชิ โอโนะ (Taiichi Ohno) และผู้จัดการของบริษัทโตโยต้า ได้นำแนวความคิดจากการไปเยี่ยมชมโรงงานของ Ford ในปี 1950 และนำแนวคิดระบบดึง (Pull System) ในซูเปอร์มาร์เก็ตของอเมริกา ขณะนั้นมาประยุกต์ใช้กับพื้นที่ปฏิบัติงานของโรงงานตัวเอง โดยมีการเติมทดแทนสินค้าเมื่อปริมาณสินค้าลดลงจนเหลืออยู่บนชั้นวางน้อยลง และเมื่อใดก็ตามที่จำเป็นต้องทดแทนจะทำให้เกิดการดึง ซึ่งจะดึงเป็นลำดับไปจนถึงจุดเริ่มต้นของวงรอบการผลิต โดยเรียกระบบการผลิตแบบทันเวลา (Just in time- JIT) ซึ่งเป็นหนึ่งในสองเสาหลักของระบบการผลิตแบบโตโยต้า โดยมีแนวทางการบริหารเพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดี ต้นทุนต่ำที่สุด ใช้เวลาในการผลิต (Lead time) น้อยที่สุด ความปลอดภัยในการทำงานมากที่สุด และขวัญกำลังใจพนักงานดีที่สุด ระบบการผลิตแบบโตโยต้าประกอบด้วย 3 กิจกรรมหลัก คือ Just in time (JIT), Jidoka และ Kaizen

ปัญหาที่พบในกระบวนการผลิต ที่สำคัญคือประสิทธิภาพของกระบวนการผลิตต่ำ เวลารับของกระบวนการผลิตสูง สินค้าคงคลังในกระบวนการผลิต และสินค้าสำเร็จรูปก่อนส่งมอบให้ลูกค้ามีจำนวนมาก

และปัญหาของเสียในกระบวนการผลิตสูง เพื่อที่จะทำการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตให้สูงขึ้นลดสินค้าคงคลังและสินค้าสำเร็จรูปเพื่อเพิ่มพื้นที่ในการใช้งานและลดปัญหาของเสียในกระบวนการผลิตให้ต่ำลง จำเป็นต้องหาเทคนิคกระบวนการผลิตที่สามารถมุ่งลดความสูญเปล่าในกระบวนการผลิตมาประยุกต์ใช้ เช่น ระบบการผลิตแบบโตโยต้า ระบบการผลิตแบบลีน เป็นต้น อย่างไรก็ตามระบบการผลิตแบบโตโยต้าเป็นระบบการผลิตที่ทางบริษัทตัวอย่างที่ได้รับการสนับสนุนจาก บริษัท โตโยต้า มอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด นำมาประยุกต์ใช้ในบริษัทฯ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างกระบวนการให้มีการไหลอย่างต่อเนื่องที่ละขั้นตอน (One piece flow) ขจัดการหยุดนิ่งของการไหลระหว่างกระบวนการโดยทำการสำรวจหน้างานและปรับปรุงโดยครอบคลุมการเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการการผลิต, ลดเวลาดำเนินการส่งมอบชิ้นส่วนให้กับลูกค้าและลดพื้นที่และวัสดุคงคลังในกระบวนการการผลิตลง

2. ข้อมูลทั่วไปของโรงงานที่ทำวิจัย

โรงงานที่ทำวิจัยเป็นบริษัทผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในระบบส่งกำลังและช่วงล่างที่รับจ้างผลิตให้กับลูกค้า OEM (Original Equipment Manufacturer) เช่น TOYOTA, FORD, MAZDA, NISSAN, GENERAL MOTOR และ SUZUKI เป็นต้น มีกระบวนการผลิตหลักคือ นำเม็ดพลาสติก (HD-PE) มาเป่าขึ้นรูป เจาะ ตบแต่งและทำการเชื่อมประกอบชิ้นส่วน ทำการประกอบชิ้นส่วนสำหรับถังน้ำมันที่เป็นดีเซล ถ้าเป็นถังน้ำมันที่เป็นเบนซิน หลังจากตบแต่งและทำการเชื่อมประกอบ แล้วจะส่งเข้าเคลือบสาร Fluorination และนำกลับมาประกอบชิ้นส่วนทดสอบรอยรั่วด้วยน้ำ ทดสอบการทำงานของปั๊ม ตรวจสอบลักษณะทางกายภาพ และส่งมอบสินค้าให้กับลูกค้า ในแต่ละวันจะมีรอบการจัดส่งวันละ 18 รอบสำหรับโรงงานสำโรง สมุทรปราการ, 8 รอบสำหรับโรงงานบ้านโพธิ์ระเชิงเตรา และ 3 รอบสำหรับโรงงานบางปะกง ชลบุรี โดยลูกค้าเป็นผู้รับสินค้าจากทางโรงงานโดยตรง หรือ Milk run

3. วิธีดำเนินงานวิจัย

3.1 ปรับปรุงกระบวนการผลิตให้ชิ้นงานไหลต่อเนื่องที่ละชิ้น

3.2 ปรับปรุงโดยใช้ระบบดึงด้วยคัมบังมาใช้ในกระบวนการ

3.3 ปรับปรุงสร้างงานที่เป็นมาตรฐาน

3.1 ปรับปรุงกระบวนการผลิตให้ชิ้นงานไหลต่อเนื่องที่ละชิ้น (One Piece Flow) โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1.1 เก็บข้อมูลขั้นตอนการผลิตและนำมาเขียน Material Information Flow Chart (MIFC) เพื่อปรับปรุงระบบการผลิตไปสู่ระบบการผลิตแบบทันเวลา ดังภาพที่ 1 และทำการวิเคราะห์การไหลของวัตถุดิบก่อนทำการปรับปรุง ซึ่งพบว่า การไหลของกระบวนการไหลมีความไม่ต่อเนื่อง การสั่งซื้อโดยใช้ Material Requirement Planning (MRP) มีงานระหว่างกระบวนการ WIP ในช่วงรอยต่อระหว่างเครื่องและพนักงานค้างอยู่เป็นจำนวนมาก

3.1.2 สร้างแผนปฏิบัติงานมาตรฐาน [4] เพื่ออธิบายวิธีดำเนินการผลิต แผนภาพสมดุลการวิเคราะห์ปริมาณงาน วิเคราะห์การจัดวางเครื่องจักร ดังภาพที่ 2 และภาพที่ 3 พบว่าความสมดุลของปริมาณงานของคนแลเครื่องจักรเท่ากับ Takt time ถ้าความต้องการของลูกค้ามากกว่าในบางเดือนจะทำให้ความสมดุลของปริมาณงาน ของคน และเครื่องจักร มากกว่า Takt time ของลูกค้า ทำให้ไม่สามารถจัดส่งสินค้าให้กับลูกค้าได้ทันความต้องการ และขณะที่เครื่องจักรกำลังทำการผลิตโดยอัตโนมัติอยู่นั้น พนักงานต้องเฝ้าดูเครื่องจักร ซึ่งถือว่าการรอนาน Loss จากการหยุดนิ่งใช้เวลารอนาน 13 วินาที ดังภาพที่ 6 จำนวนพนักงานในสายการผลิตมากกว่าการคำนวณหาพนักงานเมื่อเทียบกับค่า Takt time ทำให้สามารถย้ายพนักงานไปเป็น Transportation Man (TP Man) ลดการจัดเก็บชิ้นส่วนในกระบวนการลง โดยให้สัมพันธ์กับรอบการดึงของลูกค้า

3.1.3 ปรับปรุงผังการจัดวางเครื่องจักร โดยทำการย้ายเครื่องจักรออก หลังจากปรับความสมดุลของปริมาณงานในแต่ละขั้นตอนของพนักงานให้มีค่าใกล้เคียงกับ Takt time ของลูกค้ามากขึ้น

3.1.4 นำข้อมูลการสั่งซื้อของลูกค้า นำมาคำนวณเพื่อหาค่า Takt time ดังนี้ สามารถหาค่า Takt time ได้ดังนี้
Takt Time =

$$= \frac{\text{เวลาในการผลิตที่มีอยู่ (Working Time)}}{\text{ปริมาณสินค้ารวมที่ต้องการต่อวัน (Order Demand)}} \quad (1)$$

Takt Time = 73,440 วินาที / (22,997 ถัง / 21 วัน)

= 73,440 วินาที / 1,095 ถัง = 67 วินาที / ถัง / กะ

3.1.5 ทำการเปรียบเทียบ Cycle Time กับ Takt Time ศึกษากระบวนการที่ทำให้เกิดคอขวด (Bottle-neck process) และบันทึกค่าลงในตารางความสามารถของแต่ละกระบวนการ, แบบฟอร์มตารางรวมงานมาตรฐาน และแบบฟอร์มแผนปฏิบัติงานมาตรฐาน

3.1.6 เก็บข้อมูลเวลาการปฏิบัติงานของพนักงาน ซึ่งเป็นเวลาที่ใช้ไปตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการหรือการปฏิบัติงานจนกระทั่งงานนั้นเสร็จสมบูรณ์ (Cycle Time) ในกระบวนการผลิต ดังตารางที่ 1

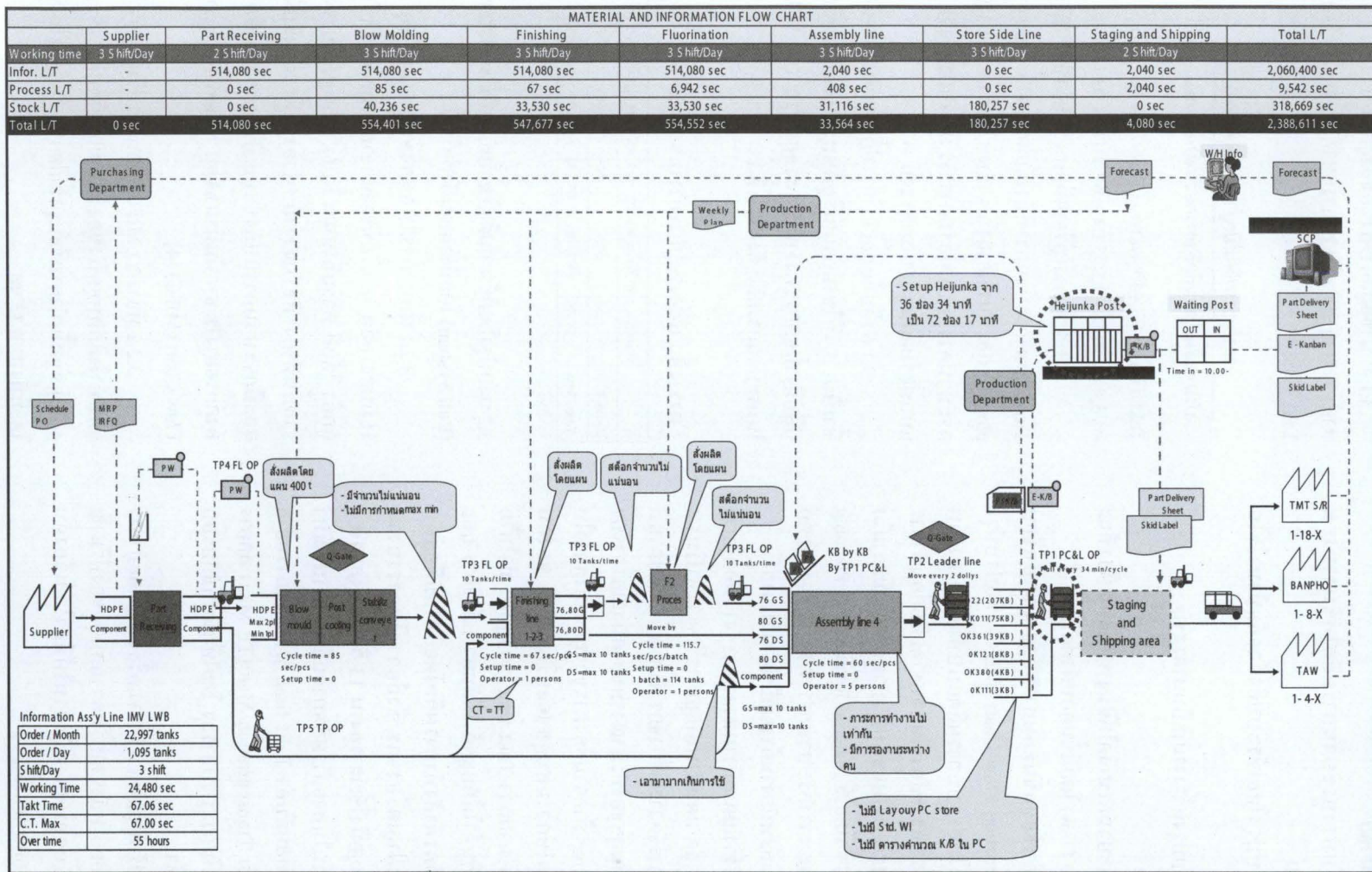
ตารางที่ 1 แสดงรอบการทำงานของพนักงาน (วินาที)

	พนักงาน 1	พนักงาน 2	พนักงาน 3	พนักงาน 4	พนักงาน 5	พนักงาน 6
Cycle Time	54	51.7	60	46	57.6	57.7
Takt Time	67.06	67.06	67.06	67.06	67.06	67.06

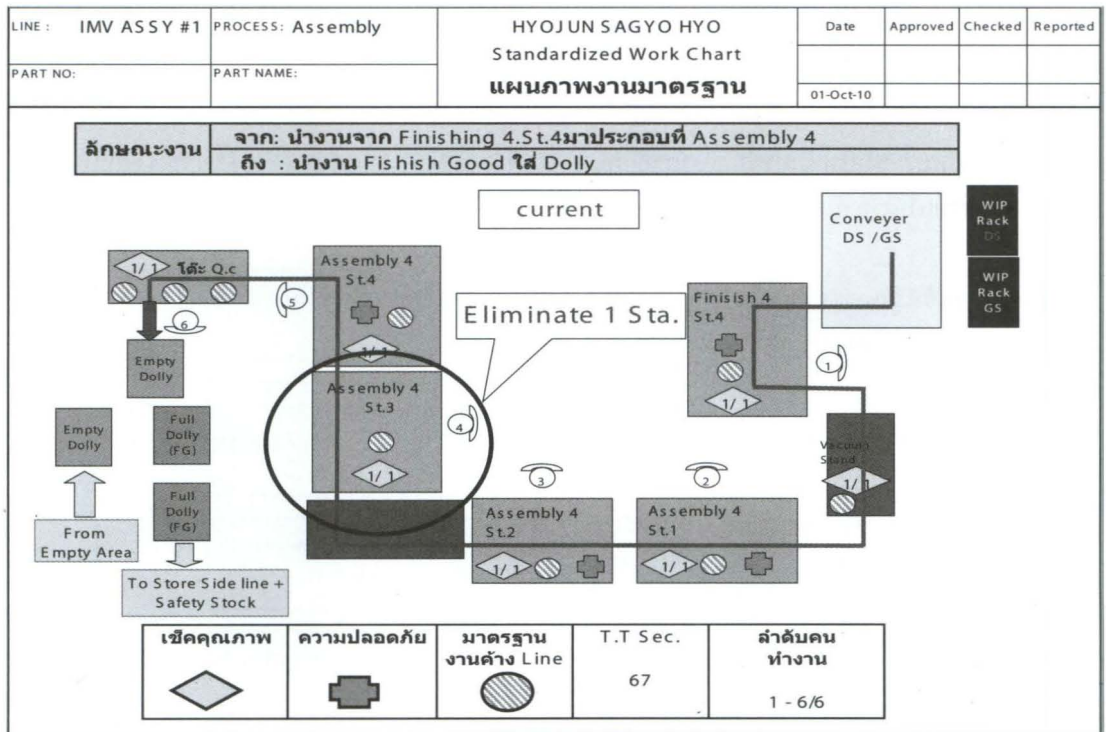
3.2 ปรับปรุงโดยใช้ระบบดึงด้วยคัมบังมาใช้ในกระบวนการ (Pull System) โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.2.1 ศึกษาการไหลของข้อมูลและวัตถุดิบในระบบการผลิต โดยเริ่มพิจารณาจากข้อมูลการสั่งซื้อจากลูกค้า ได้แก่ ความถี่ในการจัดส่ง รูปแบบในการจัดส่ง จากนั้นทำการพิจารณาว่ามีหน่วยงานที่จะต้องรับข้อมูล และมีกระบวนการแปลงข้อมูลเป็นเอกสารที่ใช้ภายในองค์กรอย่างไร จากนั้นนำมาเขียน Material Information Flow Chart (MIFC) [4]

3.2.2 พิจารณา MIFC (ก่อนการปรับปรุง) เพื่อหาจุดที่ทำให้เกิดหยุดนิ่งของข้อมูลและวัตถุดิบ (Staging point) จากนั้นทำการเขียนจุดที่เกิดการรอคอยลงใน MIFC โดยมีทั้งหมด 13 จุด

ภาพที่ 1 Material Information Flow Chart (MIFC) (ก่อนการปรับปรุง)

ภาพที่ 2 แผนภูมิงานมาตรฐาน (ก่อนปรับปรุง)

ตารางความสามารถท้างงานของค้แต้ละ Process KOTEIBETSU NORYOUKU HYO										Approved By	Checked By	Prepared By													
No.	PROCESS	Basic Time (Sec)			Tooling		Capacity (662)	Handing																	
		Handing Sec.	Machine Sec.	Finish Sec.	PCS/Change 1 Time	Changing Time		Machine																	
								เวลาท้างงาน 1 ท้ะ 408*60=24,480 sec																	
1	หยิบ Component " COV ซึ่งจากค้องห้อมถลค้ Cap ข้างลลค้	2		2			12,240																		
2	Load Component " COV เข้าห้บ Gripper	3		3			8,160																		
3	เดินไปห้ Flow rack	2		2			12,240																		
4	นำล้จก flow rack มาห้ Fixture Station 4	4		4			6,120																		
5	ค้ดล้บ Start cycle => เครื่องจะท้าการ Surfacing	1	14	15			1,632																		
6	เดินไปห้ Vacuum stand	1		1			24,480																		
7	ตรวจสอบคุณภาพห้อมเชื่อมแห้ท้าการ Mark ห้อมเซ็นล้อกก้ก้กับ	5		5			4,896																		
8	หยิบสาย Evaporation line จากค้องห้อมประกอบเข้าห้บ COV	6		6			4,080																		
9	เดินล้บมา Station 4 COV	1		1			24,480																		
10	ตรวจสอบคุณภาพการนำค้ว COV weldpad	5		5			4,896																		
11	ค้ดล้บ Start cycle => เครื่องจะท้าการเชื่อม COV เข้าห้บล้ง	1	36	37			662																		
12	เดินไปห้ Vacuum stand	1		1			24,480																		
13	หยิบโห้บ 3 ซึ่บค้ดล้งตามค้ำแหน้งท้าก้าหนด	4		4			6,120																		
14	ค้ดล้บ Vacuum stand	1		1			24,480																		
15	หยิบสายข้างโด้ในล้งห้อมค้ดล้เบะกายใน	10		10			2,448																		
16	เอาสายข้างลลค้ห้อมถลค้ Vacuum stand แหน้ระหน้าน	5		5			4,896																		
17	ล้ือนล้งล้งค้วโห้บ Station FSU Assy	1		1			24,480																		
18	ค้ดล้งไปห้ Vacuum stand	1		1			24,480																		
Total		54		50																					

ภาพที่ 3 ตารางความสามารถท้างงานของค้แต้ละกระบวนค้าง (ก่อนการปรับปรุง)

3.2.3 ตรวจสอบสาเหตุแห่งการสูญเปล่า การทำงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ บังคับปัญหาและโอกาสที่จะพัฒนา ปรับปรุงวิธีการสื่อสารข้อมูลระหว่างการผลิต การจัดเก็บให้มีความเหมาะสมมากขึ้น เพื่อลดเวลาที่เกิดการรอคอย โดยจะส่งผลให้เวลานำรวมของกระบวนการลดลง

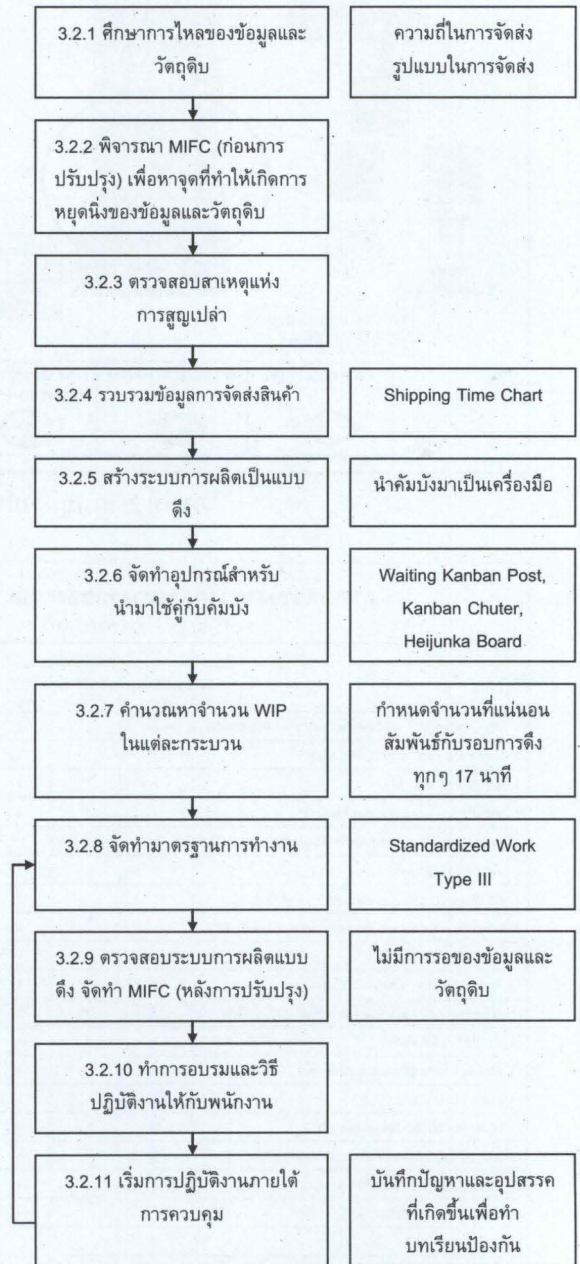
3.2.4 รวบรวมข้อมูลการจัดส่งสินค้าเพื่อจัดทำ Shipping Time Chart เพื่อใช้ในการแสดงในบริเวณสโตร์ และใช้เป็นข้อมูลในการสร้างระบบคิง

3.2.5 สร้างระบบการผลิตเป็นแบบคิง โดยการนำคัมบังมาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารข้อมูลในการคิงสินค้า (เบิกถอน) หรือคำสั่งผลิตในลักษณะของการแปลงข้อมูลความต้องการของลูกค้าเป็นแผนการผลิต สำหรับเงื่อนไขของโรงงานที่ศึกษารับคำสั่งซื้อจากระบบอิเล็กทรอนิกส์เมตซ์ของโตโยต้า Supplier Communication Portal หรือ SCP (<http://portal.toyota.co.th/scpWeb/login.jsp>) การจัดส่งสินค้าลูกค้าจะนำรถมารับที่เรียกว่า Milk run ตามรอบการจัดส่ง โดยแบ่งเป็นทั้งหมด 3 โรงงาน คือ สำโรง 18 รอบ, บ้านโพธิ์ 8 รอบ และบางปะกง 3 รอบ โดยมีสโตร์จะทำการคิงสินค้าจากสโตร์ควบคุมการผลิต จากนั้นจะทำการแลกเปลี่ยนคัมบังจากคัมบังเบิกถอนเป็น อี-คัมบังและนำมาเตรียมเพื่อรอการจัดส่ง จากนั้นจะสลับหน้าของคัมบังเป็นคัมบังส่งผลิตเพื่อส่งผลิต และแผนกผลิตก็จะไปคิงวัตถุดิบจากกระบวนการก่อนหน้าเพื่อมาทำการประกอบถึงน้ำมัน เช่น Blow Molding, Fluorination และชิ้นส่วนจาก สโตร์รับวัตถุดิบ และแผนกสโตร์รับวัตถุดิบก็จะทำการคิงชิ้นส่วนจากผู้ส่งมอบวัตถุดิบ (Supplier) โดยมีแผนภูมิขั้นตอนการดำเนินงานดังภาพที่ 4

3.2.6 จัดทำอุปกรณ์สำหรับนำมาใช้คู่กับคัมบัง ได้แก่ Waiting Kanban Post, Kanban Chuter, Heijunka Board เป็นต้น ดังภาพที่ 5

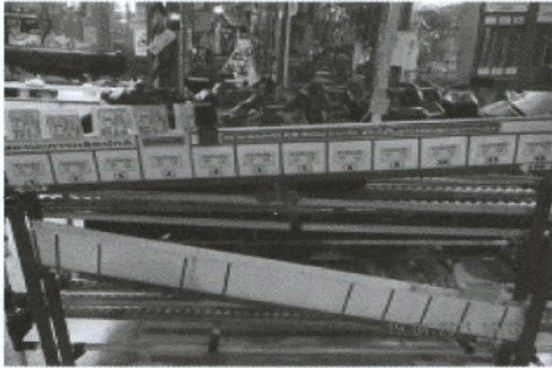
3.2.7 กำหนดจำนวน WIP ในแต่ละกระบวนการ และกำหนดจำนวนที่แน่นอนโดยสัมพันธ์กับรอบการคิงทุก 17 นาที จากรอบการจัดส่งของลูกค้าทั้ง 3 โรงงาน

และมีพนักงานที่ดูแลการเพิ่มขึ้นส่วนที่นำมาจาก การปรับความสมดุลของปริมาณงานจำนวน 1 คน เมื่อชิ้นส่วนที่อยู่ใน Work-in-process Rack (WIP Rack) ถูกดึงออกไป ก็จะต้องไปคิงชิ้นส่วนจากกระบวนการก่อนหน้ามาเติมให้เต็มตามจำนวนที่กำหนดอยู่บนคัมบัง

ภาพที่ 4 แผนภูมิขั้นตอนการดำเนินงาน

3.2.8 จัดทำมาตรฐานการทำงานใหม่โดยให้เป็น Standardized Work Type III ซึ่งแตกต่างจากมาตรฐานการทำงานเก่าโดยมุ่งเน้น 4 หัวข้อ คือ ทำงานตามขั้นตอนการทำงานตามข้อควรระวังที่กำหนด การเคลื่อนไหว และเวลารอบการทำงานจริง

ภาพที่ 5 จัดทำอุปกรณ์สำหรับนำมาใช้คู่กับคัมบัง

3.2.9 ตรวจสอบระบบการผลิตแบบดึง เมื่อไม่มีการรอของข้อมูลและวัตถุดิบแล้วและจัดทำ Material Information Flow Chart หรือ MIFC (หลังการปรับปรุง)

3.2.10 ทำการอบรมและวิธีปฏิบัติงานแบบใหม่ให้กับพนักงานในสายการผลิต จนมั่นใจว่าพนักงานมีความชำนาญและสามารถปฏิบัติงานตามวิธีการทำงานใหม่ได้อย่างถูกต้อง

3.2.11 เริ่มการปฏิบัติงานโดยให้อยู่ภายใต้การควบคุมเพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดและเก็บข้อมูลปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างปฏิบัติงาน

3.3 ปรับปรุงสร้างงานที่เป็นมาตรฐาน (Standard Work)

เน้นการสร้างระบบการผลิตที่ไม่ก่อให้เกิดความสูญเปล่าในกระบวนการ ทำการสำรวจและปรับปรุงหน้างานเพื่อสร้างกระบวนการทำงานให้เป็นมาตรฐานในแต่ละรอบการทำงานของพนักงานจะต้องมีการทำงานที่เหมือนกัน ทุกครั้งและสร้างความสมดุลของเวลาการทำงานในแต่ละขั้นตอนของพนักงานในสายการผลิต (Balance line) เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.3.1 นำข้อมูลจาก Takt time และเวลาการทำงานมาเขียนลงในฟอร์มตารางงานมาตรฐานผสม จากตารางงานมาตรฐานผสมพบว่ารอบเวลาการทำงานของพนักงานทุกคนในกระบวนการมีค่าแตกต่างกันระหว่างคนที่ 3 และคนที่ 4 ถึง 14 วินาที และเปรียบเทียบกับรอบการทำงานกับ Takt time มีความแตกต่าง 13 วินาที

3.3.2 แบ่งแยกงานของแต่ละขั้นตอนของพนักงานตามเนื้อหางานและตรวจสอบยืนยันว่าในแต่ละขั้นตอนประกอบด้วยงานอะไรบ้าง

3.3.3 จับเวลาการทำงานในแต่ละขั้นตอนของพนักงานตั้งแต่เริ่มรับชิ้นส่วนจนถึงชิ้นส่วนส่งผ่านไปยังกระบวนการถัดไป และนำมาเขียนแผนภูมิงานมาตรฐานเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ความเหมาะสมของพื้นที่ในการปฏิบัติงาน การทำงานตามขั้นตอน การเคลื่อนไหว การทำงานตามข้อควรระวังและรอบการทำงานจริงของพนักงาน

3.3.4 นำข้อมูลจาก Takt time มาเขียน Yamazumi chart ซึ่งเป็นกราฟแสดงค่าของเวลาที่จำเป็นของแต่ละ

ขั้นตอนตามการเคลื่อนที่ (หรือการไหล) เพื่อวิเคราะห์หาความเหมาะสมของพื้นที่ในการปฏิบัติงาน การทำงานตามขั้นตอน การเคลื่อนไหว การทำงานตามข้อควรระวัง และรอบการทำงานจริงของพนักงานเพื่อหารอบเวลาการทำงานที่ใช้เวลามากที่สุดหรือขั้นตอนที่เป็นคอขวด (Bottle-neck process) ของกระบวนการ

3.3.5 วิเคราะห์ Yamazumi chart ก่อนการปรับปรุง ดังภาพที่ 7 เพื่อปรับลดสมดุลความสูญเสีย (Balance Loss) [2] ที่เกิดขึ้นจากขั้นตอนที่มีการหยุดนิ่งของผลิตภัณฑ์ระหว่างผลิตและขั้นตอนที่ต้องรอคอย ให้เกิดความสมดุลของปริมาณงานในแต่ละขั้นตอน (Balance line) มากที่สุด ดังนั้นปริมาณงานในแต่ละขั้นตอนและหน้าที่การทำงานของพนักงานจึงต้องมีความเหมาะสมและให้พนักงานทำงานได้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด โดยหาจำนวนพนักงานที่เหมาะสม กำล้างการผลิตที่สูงที่สุด โดยประยุกต์ใช้ Process Activity Mapping [3] เพื่อระบุลักษณะกิจกรรมที่ทำ คือ กิจกรรมที่มีคุณค่าเพิ่ม (VA) กิจกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดคุณค่า แต่จำเป็นต้องทำ (NNVA) และกิจกรรมที่ไม่มีคุณค่า (NVA) และสรุปแสดงเวลาที่ใช้ไปโดยแยกตามคุณค่าของงาน ดังตารางที่ 2 และกำจัด NVA ออกไปจากภาระหน้าที่การทำงานของพนักงาน รวมถึงการใช้หลักการที่ประกอบด้วย การกำจัด (Eliminate) การรวมกัน (Combine) การจัดใหม่ (Rearrange) และ การทำให้ง่าย (Simplify) มาใช้ เพื่อจัดเรียงขั้นตอนการทำงานใหม่ เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการประกอบ

การหาจำนวนพนักงานที่เหมาะสมของสายการผลิต

$$= \frac{\text{รอบเวลาในการผลิตรวม}}{\text{Takt Time}} \quad (2)$$

เมื่อหารอบเวลาในการผลิตรวมที่ 327 วินาทีด้วยค่า Takt Time เท่ากับ 67.06 วินาที สามารถคำนวณได้ว่ามีความเป็นไปได้ที่จะผลิตตาม Takt Time โดยใช้พนักงานจำนวน 5 คน (ปัจจุบันมีพนักงาน 6 คน)

ตารางที่ 2 แสดงเวลาที่ใช้ไปโดยแยกตามคุณค่าของงาน

พนักงานคนที่	% VA	% NNVA	%NVA
คนที่ 1	5.56%	92.56%	1.85%
คนที่ 2	7.74%	88.36%	3.87%
คนที่ 3	52%	44.67%	3%
คนที่ 4	83%	13%	4%
คนที่ 5	36%	56%	3%
คนที่ 6	27%	73%	0
รวมเวลา (วินาที)	112.3	203.1	11.6

จากภาพที่ 6 พบว่ามีเวลารองานซึ่งเป็น Loss การหยุดนิ่ง 13 วินาที และมีสัดส่วนของ Loss การหยุดนิ่ง 19.40% ประสิทธิภาพสายการผลิต (ก่อนการปรับปรุง)

$$= \frac{\text{ผลรวมของเวลาแต่ละขั้นตอนของพนักงาน} \times 100}{\text{เวลาขั้นตอนที่เป็นคอขวด} \times \text{จำนวนพนักงาน}} \quad (3)$$

$$= \frac{(54 + 51.70 + 60 + 46 + 57.60 + 57.70) \times 100\%}{(60 \times 6)}$$

$$= 90.83\%$$

ถ้าห้กลับประสิทธิภาพสายการผลิตออกจาก 100 จะได้ Balance Loss Ratio มีค่าเท่ากับ 9.17%

ดังนั้น Balance Loss Ratio (%) (ก่อนการปรับปรุง)

$$= 100 - \text{ประสิทธิภาพการจัดสายการผลิต}$$

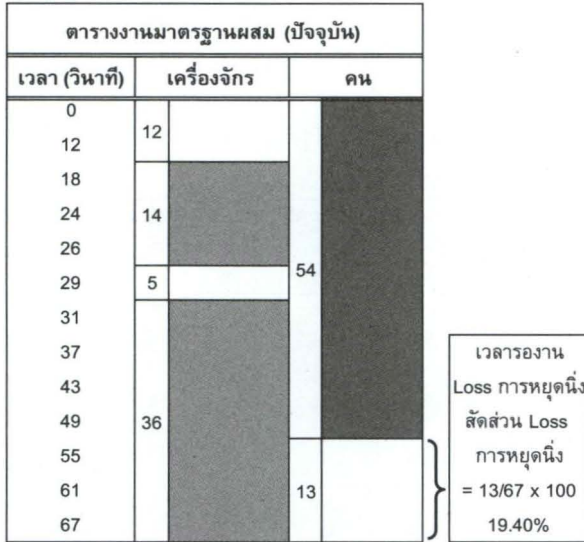
$$= 100 - 90.83 = 9.17\%$$

กำล้างการผลิตรวม (ก่อนการปรับปรุง)

$$= \frac{\text{เวลาในการผลิตที่มีอยู่ (Working Time)}}{\text{รอบเวลาของกระบวนการที่เป็นคอขวด}} \quad (4)$$

$$= \frac{24,480 \text{ วินาที}}{67 \text{ วินาที/ชิ้น}} = 365 \text{ ชิ้น/กะ} / 6 \text{ คน หรือ } 60.83 \text{ ชิ้น/คน}$$

จากการสมมูลของเวลาการทำงานในแต่ละขั้นตอนของพนักงานพบว่าสามารถลดพนักงานลงได้ 1 คน ดังภาพที่ 8

ภาพที่ 6 เวลารองานขณะทำการผลิต (ก่อนการปรับปรุง)

3.3.6 นำเวลาการทำงานของพนักงานหลังจากความสมมูลของปริมาณงานในแต่ละขั้นตอน จาก Yamazumi chart มาเขียนตารางงานมาตรฐานผสม เพื่อดูช่วงระยะเวลาในการทำงานของพนักงาน โดยสามารถรวมปริมาณงานในแต่ละขั้นตอนและหน้าที่การทำงาน ของพนักงานจาก 6 คนให้สามารถใช้พนักงาน 5 คนได้ ประสิทธิภาพการผลิต (หลังการปรับปรุง)

$$= \frac{(62 + 68 + 68 + 68 + 67) \times 100 \%}{(68 \times 5)} = 97.74\%$$

ดังนั้น Balance Loss Ratio (%) (หลังการปรับปรุง)
ดังภาพที่ 5

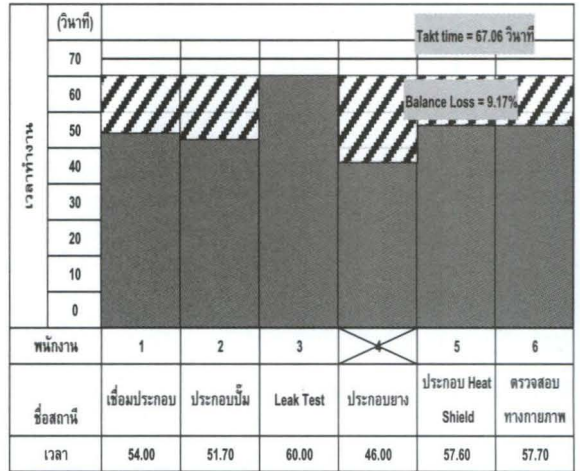
$$= 100 - \text{ประสิทธิภาพการจัดสายการผลิต}$$

$$= 100 - 97.94\% = 2.06\%$$

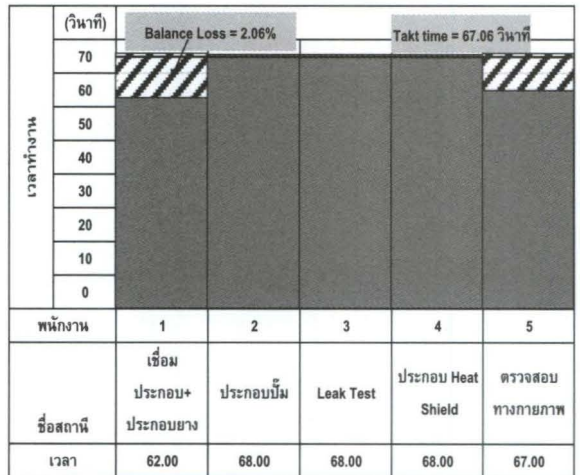
กำลังการผลิตรวม (หลังการปรับปรุง)

$$= \frac{24,480 \text{ วินาที}}{68 \text{ วินาที/ชิ้น}} = 360 \text{ ชิ้น/กะ} / 5 \text{ คน หรือ } 72 \text{ ชิ้น /คน}$$

สามารถเพิ่มผลผลิต (Productivity) ได้

$$= \frac{(72-60.83)}{60.83} \times 100 = 18.36\%$$

ภาพที่ 7 Yamazumi Chart ของสายการผลิต (ก่อนการปรับปรุง)

ภาพที่ 8 Yamazumi Chart ของสายการผลิต (หลังการปรับปรุง)

ตารางงานมาตรฐานผสม (หลังการปรับปรุง)		
เวลา (วินาที)	เครื่องจักร	คน
0		
12	12	
18		
24	14	
26		
29		
31	8	62
34		
40		
46		
52	30	
62		
65		3

เวลาโรงงาน
Loss การหยุดนิ่ง
สัดส่วน Loss
การหยุดนิ่ง
= $\frac{3}{65} \times 100$
4.62%

ภาพที่ 9 เวลาโรงงานขณะทำการผลิต (หลังการปรับปรุง)

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลการปรับปรุงกระบวนการผลิตให้ชิ้นงานไหลต่อเนื่องที่ละชิ้น

ปรับปรุงผังการจัดวางเครื่องจักรใหม่เพื่อให้ชิ้นงานในกระบวนการสามารถไหลที่ละชิ้น โดยสามารถลดเวลานำการส่งมอบชิ้นส่วนให้กับลูกค้าจาก 658 ชั่วโมง เหลือ 89 ชั่วโมง ลดลง 86.47 เปอร์เซ็นต์โดยผลการทดลองแสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการปรับปรุงความต่อเนื่องของกระบวนการ

ปัญหา	เป้าหมายของ บริษัท	ผลการดำเนินงาน (ปี)		หลังการปรับปรุง	สรุปผล
		2551	2552		
เวลานำการส่งมอบชิ้นส่วนให้ลูกค้า	526 ชั่วโมง	658 ชั่วโมง	658 ชั่วโมง	89 ชั่วโมง	เป็นไปตามเป้าหมายเมื่อเทียบกับปี 2552
Lead Time	< 20%			86.47%	

4.2 ผลการปรับปรุงโดยใช้ระบบดึงด้วยคัมบังมาใช้ในกระบวนการ

การนำระบบคัมบังมาใช้มีประโยชน์ ดังนี้

4.2.1 ลดเวลานำในกระบวนการลงเหลือ 89 ชั่วโมง

4.2.2 ปริมาณของ WIP ในกระบวนการผลิตลดลงจาก 3,950 ชิ้น เหลือ 3,378 ชิ้น ลดลง 14.48% เปอร์เซ็นต์

4.2.3 พื้นที่ในการจัดเก็บชิ้นส่วนในกระบวนการลดลง 328.81 ตารางเมตร หรือ 34% โดยผลการปรับปรุงแสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการปรับปรุงระบบดึงด้วยคัมบังมาใช้ในกระบวนการ

ปัญหา	เป้าหมายของ บริษัท	ผลการดำเนินงาน (ปี)		หลังการปรับปรุง	สรุปผล
		2551	2552		
จำนวนงานระหว่างทำ	3,160 ชิ้น	3,750 ชิ้น	3,950 ชิ้น	3,378 ชิ้น	เป็นไปตามเป้าหมายเมื่อเทียบกับปี 2552
Work-in-process	< 20%			14.48%	
สินค้าสำเร็จรูป	1,882 ถึง	1,640 ถึง	2,352 ถึง	1,936 ถึง	เป็นไปตามเป้าหมายเมื่อเทียบกับปี 2552
Finished Good	< 20%			17.68%	

4.2.4 การผลิตแบบดึงจะทำให้มีการไหลที่ละชิ้น ทำให้สามารถตรวจจับและควบคุมของเสียในกระบวนการทำได้ง่าย ทำให้คุณภาพของผลิตภัณฑ์ได้รับการปรับปรุงและต้นทุนจากการเกิดของเสียลดลง

4.2.5 ด้วยขนาดของการเพิ่มขึ้นส่วนด้วยล้อตขนาดเล็ก ทำให้พื้นที่ในสายการผลิตที่ต้องเก็บชิ้นส่วนลดลง และ Flow rack ในการเพิ่มขึ้นส่วนก็จะมีขนาดเล็กลง

4.3 ผลการปรับปรุงสร้างงานที่เป็นมาตรฐาน

การทำงานเดิมของกระบวนการก่อนทำ TPS จะมีจำนวนของพนักงานในสายการผลิต 6 คน หลังจากสร้างมาตรฐานการทำงานใหม่ พบว่าสามารถลดจำนวนพนักงานของสายการผลิตลงได้ 1 คน ผลของการสร้างงานมาตรฐานในการทำงาน สามารถสรุปได้ว่า

4.3.1 จำนวนพนักงานลดลง 1 คน หรือ คิดเป็น 11.11 เปอร์เซ็นต์

4.3.2 ลดจำนวนสถานีในสถานีที่ 5 จาก 6 สถานี เหลือ 5 สถานีและทำให้สายการผลิตสั้นลง โดยผลการปรับปรุงแสดงดังตารางที่ 5

ปัญหา	เป้าหมายของ บริษัท	ผลการดำเนินงาน (ปี)		หลังการปรับปรุง	สรุปผล
		2551	2552		
ประสิทธิภาพการผลิตในกระบวนการ	860 ถึง	856 ถึง	819 ถึง	969 ถึง	เป็นไปตามเป้าหมายเมื่อเทียบกับปี 2552
Productivity	> 5%			18.31%	

ตารางที่ 5 ผลการปรับปรุงสร้างงานที่เป็นมาตรฐานในการทำงาน

นอกจากนี้ยังจัดทำแผนภูมิงานมาตรฐานใหม่และ Material Information Flow Chart (MIFC) รวมทั้ง ตารางความสามารถทำงานของแต่ละกระบวนการ (หลังการปรับปรุง) ดังภาพที่ 10, 11 และ 12 โดยคิดไว้ที่หน้างานเพื่อสื่อสารให้พนักงานทราบถึงผลการทำ TPS

5. สรุปผลการการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการปฏิบัติงานที่สามารถเปรียบเทียบเพื่อนำเสนอในเชิงตัวเลขได้แก่ประสิทธิภาพในกระบวนการผลิตเพิ่มขึ้น 18.31 เปอร์เซ็นต์ เวลานำการส่งมอบชิ้นส่วนให้กับลูกค้าลดลง 86.47 เปอร์เซ็นต์ พื้นที่ในการจัดเก็บชิ้นส่วนลดลง 34 เปอร์เซ็นต์ วัสดุคงคลังในกระบวนการการผลิตลดลง 14.48 เปอร์เซ็นต์ สิ้นค้าสำเร็จรูปลดลง 17.68 เปอร์เซ็นต์ และพนักงานในกระบวนการผลิตลดลง 11.11 เปอร์เซ็นต์

5.2 การประยุกต์ใช้ระบบการผลิตแบบโตโยต้ามาประยุกต์ใช้ในโรงงานผลิตถั่วงาหมัมน้ำตาลอย่างพบปัญหาและจุดอ่อนโดยทั่วไป ดังนี้

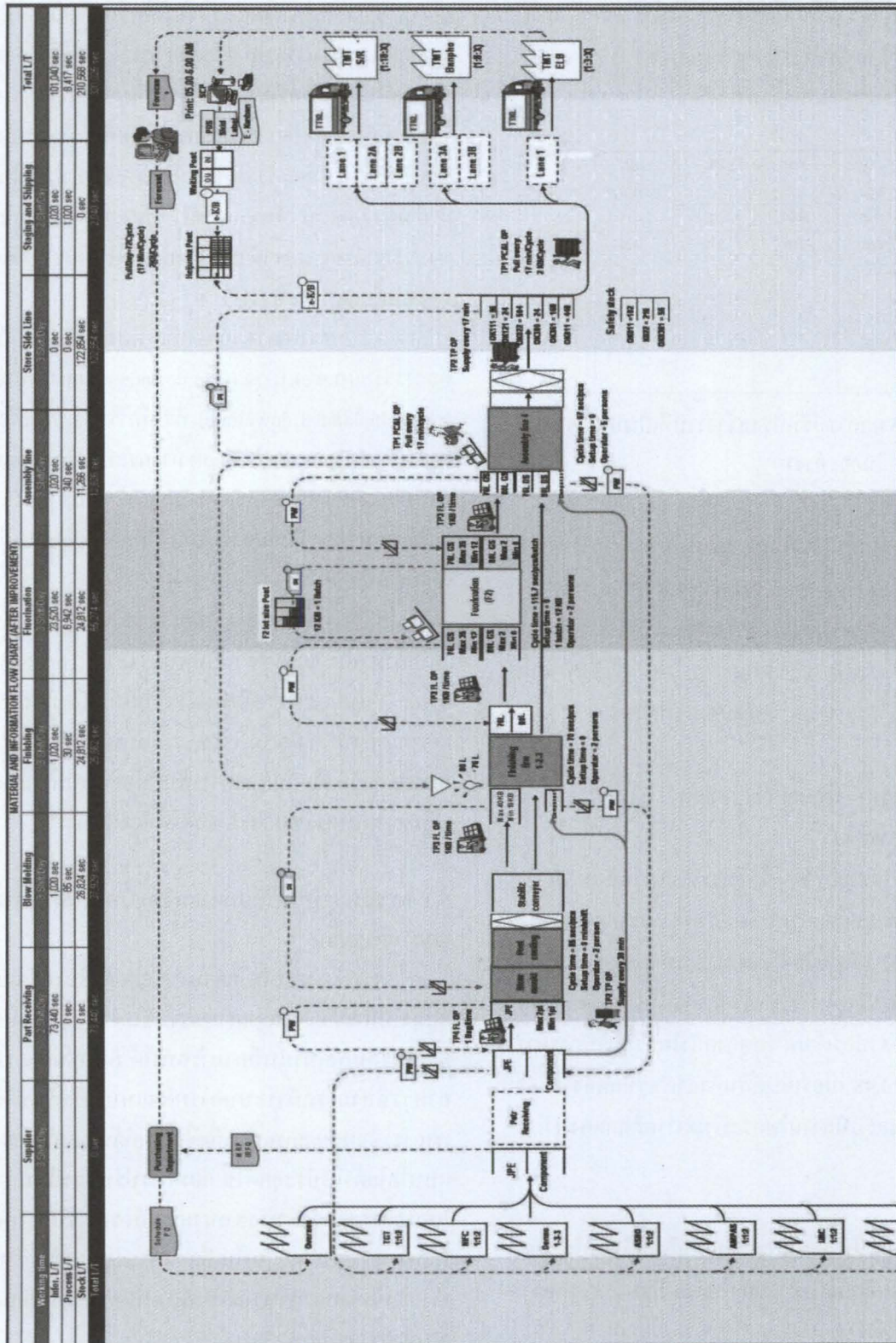
5.2.1 ขาดการประสานงานให้ความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน การนำระบบโตโยต้ามาประยุกต์ใช้ในโรงงานนั้นจะเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำที่นอกเหนือจากงานประจำที่ทำอยู่ ซึ่งบ่อยครั้งพนักงานและหัวหน้างานมีงานประจำที่ต้องทำและรับผิดชอบเป็นประจำ ทำให้ขาดการเฝ้าติดตามผลและให้ความสำคัญกับการนำระบบโตโยต้ามาประยุกต์ใช้บางครั้งทำให้ไม่สามารถดำเนินงานได้และกระทบกับแผนวิจัยที่วางไว้

5.2.2 สภาพเครื่องจักรหลัก มีสภาพที่เก่าซึ่งมีผลต่อการวางแผนซ่อมบำรุง (Plan downtime) และเครื่องจักรหยุด (Unplanned downtime) ทำให้การปรับปรุงเพื่อลดขนาด สต็อก (Lot Size Control) ทำัยกระบวนการในแต่ละกระบวนการลงเพื่อลดเวลานำของกระบวนการนั้นเป็นไปได้ยากหรืออาจจะไม่สามารถเข้าใกล้การผลิตแบบไหลต่อเนื่องที่ละชิ้นได้

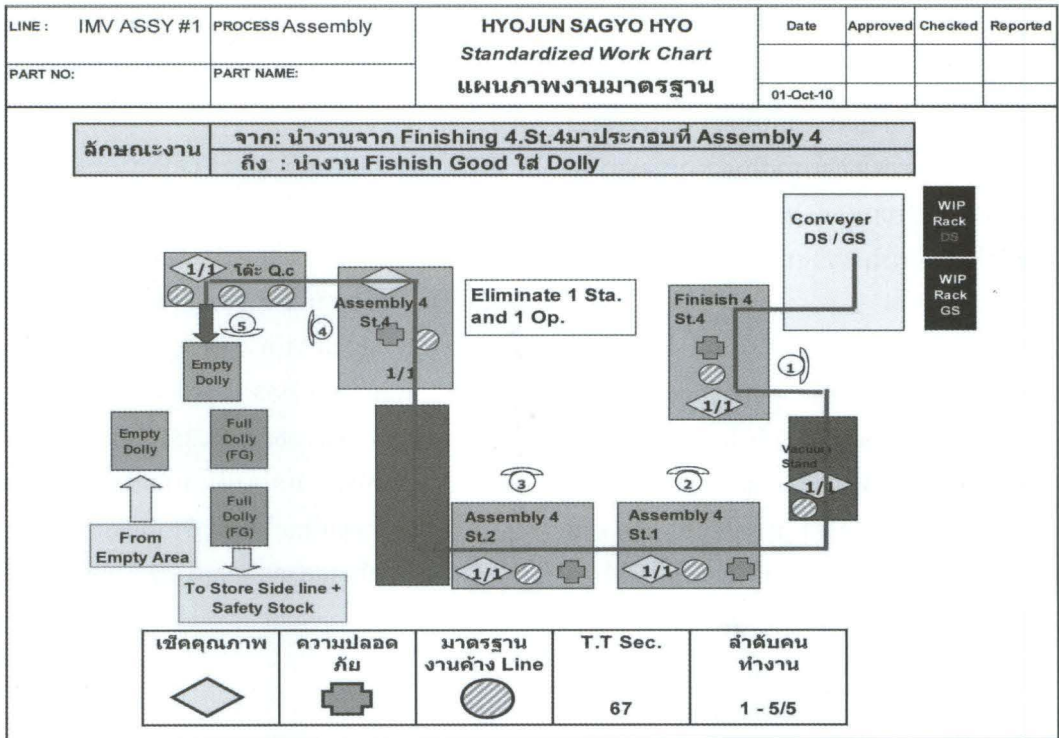
5.2.3 การทำงานของพนักงานโดยการนำระบบโตโยต้ามาประยุกต์ใช้ช่วงเริ่มต้นใช้ระบบ (Implement System) นั้นมีอุปสรรคปัญหาเกิดขึ้นมาก เนื่องจากความเคยชินของพนักงานในการทำงานแบบเดิมๆ ดังนั้นจึงอาศัยช่วงเวลาฝึกฝนและการเพิ่มทักษะเพื่อให้พนักงานปฏิบัติงานตามระบบและมาตรฐานที่วางเอาไว้

5.3 การประยุกต์ใช้ระบบการผลิตแบบโตโยต้าสำหรับอุตสาหกรรมอื่น

การนำระบบโตโยต้ามาประยุกต์ใช้นั้น ไม่เพียงแต่มุ่งไปที่จะต้องเป็นอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์หรืออิเล็กทรอนิกส์เท่านั้นที่สามารถทำได้ ยังมีอุตสาหกรรมอาหารที่สามารถนำระบบการผลิตแบบโตโยต้าไปใช้ได้ เช่น โรงชำแหละสุกรแห่งหนึ่งซึ่งผู้วิจัยได้นำระบบการผลิตแบบโตโยต้าไปประยุกต์ใช้ ก่อนการปรับปรุงมีพนักงานในสายการผลิตจำนวน 15 คน และหลังการปรับปรุงเหลือพนักงาน 11 คน โดยมุ่งเน้นเพื่อลดความสูญเปล่าที่เกิดขึ้นระหว่างขั้นตอนการทำงานของพนักงานจากความไม่สมดุลของสายการผลิต [6]

ภาพที่ 10 Material Information Flow Chart (MIFC) (หลังการปรับปรุง)

ภาพที่ 11 แผนปฏิบัติงานมาตรฐาน (หลังการปรับปรุง)

ตารางความสามารถทำงานของแต่ละ Process										Approved By	Checked By	Prepared By																				
KOTEIBETSU NORIYOKU HYO																																
No.	PROCESS	Basic Time (Sec)			Tooling		Capacity (790)	เวลาทำงาน 1 ไร่																								
		Handling Sec.	Machine Sec.	Finish Sec.	PCS/Change 1 Time	Changing Time		Machine 408*60=24,480 sec																								
1	หยิบ Component " COV ขึ้นจากกล่องพร้อมกล่อง Cap ถาวร	2		2			12,240																									
2	Load Component " COV เข้ากับ Gripper	3		3			8,160																									
3	ยกถังจาก Fixture ไปที่ Vacuum stand	3		3			8,160																									
4	เดินไปที่ Flow rack	1		1			24,480																									
5	นำถังจาก flow rack มาที่ Fixture Station 4	2		2			12,240																									
6	ส่ง anti chock ออกจากถัง	2		2			12,240																									
7	กดปุ่ม Start cycle ==> เครื่องจะทำการ Facing	1	14	15			1,632																									
8	เดินไปที่ Vacuum stand	1		1			24,480																									
9	ตรวจสอบคุณภาพพร้อมเช็กละทำการ Mark พร้อมเช็คสีถังกับ	6		6			4,080																									
10	หยิบสาย Evaporation line ประกอบด้วย COV	9		9			2,720																									
11	เดินกลับมา Station 4 COV	1		1			24,480																									
12	ตรวจสอบคุณภาพการบัดคิว COV weldpatt	2		2			12,240																									
13	กดปุ่ม Start cycle ==> เครื่องจะทำการเชื่อม COV เข้ากับถัง	1	30	31			790																									
14	เดินไปที่ Vacuum stand	1		1			24,480																									
15	clamp Lock สาย Evaporation line เข้ากับ COV	2		2			12,240																									
16	หยิบ Real rubber มาประกอบ	6		6			4,080																									
17	หยิบโซ่ 3 ชั้นคัลที่ติดตามตำแหน่งที่กำหนด	7		7			3,497																									
18	ทำการ Mark Front rubber, COV, Eva line	3		3			8,160																									
19	ส่งกลับ Vacuum stand	2		2			12,240																									
20	หยิบสายยางไนโตรเจนพร้อมชุดแยกภายใน	2		2			12,240																									
21	เอาสายยางออกพร้อมชุด Vacuum stand แผงระบาย	2		2			12,240																									
22	เลื่อนถังต่อให้มัน Station FSU Assy	2		2			12,240																									
23	เดินกลับมายัง Component " COV	1		1			24,480																									
Total		62	44																													

ภาพที่ 12 ตารางความสามารถทำงานของแต่ละกระบวนการ (หลังการปรับปรุง)

5.4 ข้อเสนอแนะ

การที่จะทำให้ระบบนี้ขับเคลื่อนไปด้วยตัวเองนั้นองค์กรจะต้องให้ความสนใจและมุ่งมั่นที่จะทำอย่างจริงจังผู้บริหารจะต้องมีศักยภาพโดยเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของทีมงาน พร้อมทั้งจะรับทราบแนวทางและผลการปฏิบัติงานด้วย และจะทำให้องค์กรนั้นประสบความสำเร็จ

เอกสารอ้างอิง

- [1] คณะกรรมการวิชาการ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม. 2536.ระบบการผลิตแบบโตโยต้า.วิศวกรรมสถานในพระบรมราชูปถัมภ์แห่งประเทศไทย, กรุงเทพฯ, หน้า 1.
- [2] มังกร โรจน์ประภากร. 2553. การปรับปรุงเลย์เอาต์โรงงาน.สำนักพิมพ์สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี(ไทย-ญี่ปุ่น), กรุงเทพฯ หน้า 17-18, 206 – 213.
- [3] เตือนใจ สมบูรณ์วิวัฒน์ และ ดวงพรรณ กริชชาญชัย. 2552.กระบวนการทางธุรกิจเพื่อการจัดการโซ่อุปทานและโลจิสติกส์.สำนักพิมพ์ศูนย์การพิมพ์, กรุงเทพฯ หน้า 99 – 104.
- [4] Jeffrey, K. Linker and David Meier. 2006. The Toyota Way Fieldbook, McGraw-Hill, United State of America.
- [5] สำเร็จ เกษยา และ บุญเรือง ต้นไธสง. 2552. การประยุกต์ใช้ระบบการผลิตแบบลีนเพื่อการปรับปรุงกระบวนการผลิตกรณีศึกษาโรงงานชิ้นส่วนระบบส่งกำลัง.การประชุมวิชาการทางวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ครั้งที่ 7, ประเทศไทย, 21-22 พฤษภาคม 2553: 439-444.
- [6] ศรายุทธ วิวุฒิ และ คณะ. 2554. รายงานผลการปฏิบัติงานกิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกเทคโนโลยีสะอาดและเทคโนโลยีสีเขียวในอุตสาหกรรมเป้าหมาย (บริษัท เอส เค อินเตอร์ ฟู๊ด จำกัด). หน้า 64-66.